

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu Milanem Podhrázkým v právní věci žalobce: **Česká republika – Generální finanční ředitelství**, se sídlem Lazarská 15/7, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 1926/7, Brno, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 22. 12. 2017, čj. ÚOHS-R0175/2017/VZ-37627/2017/300/PSe, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2021, čj. 29 Af 28/2018-81,

t a k t o :

Řízení s e p ř e r u š u j e .

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutím ze dne 25. 9. 2017 uložil žalobci pokutu 750 000 Kč za přestupek podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit tím, že veřejnou zakázku „*Technická podpora IS VEMA 2016*“ zadal v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by byly splněny podmínky stanovené v § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách. Žalobce totiž neprokázal, že by veřejnou zakázku mohl z technických důvodů uskutečnit pouze oslovený dodavatel Vema, a.s. Zároveň potřeba ochrany výhradních práv tohoto dodavatele byla zaviněně vytvořena předchozím postupem Ministerstva financí jakožto právního předchůdce žalobce [ministerstvo uzavřelo dne 17. 12. 1992 se společností VEMA počítače a projektování spol. s r.o. kupní smlouvu na programové vybavení EKOS/VEMA, na jejímž základě byl dodán informační systém VEMA (dále „IS VEMA“)].

[2] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad, který předseda žalovaného zamítl. Následně podal žalobce proti rozhodnutí předsedy žalovaného u Krajského soudu v Brně žalobu, který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Namítal, že Ministerstvo financí v době uzavření původní smlouvy nemohlo rozumně předpokládat, že v budoucnu vznikne potřeba zajistit další činnosti nezbytné pro další fungování IS VEMA. Stěžovatel ani jeho právní předchůdce stav exkluzivity nezavinili, nevytvořili. Majetková autorská práva byla v původní smlouvě nastavena způsobem, který odpovídal dané době a byl tehdy považován za správný. Požadavek, aby informační systém nebyl vázán pouze na jednoho dodavatele, byl formulován rozhodovací praxí až v nedávné době. V době uzavření původní smlouvy nebylo ani možné dosáhnout úplného postoupení autorských majetkových práv k IS VEMA, neboť část komponent dodavatel komerčně využíval. Stěžovatelův právní předchůdce proto v okamžiku uzavírání původní smlouvy postupoval v souladu s tehdejší právní úpravou. Právní stav v době uzavření původní

smlouvy je stěžejní i pro posouzení následného postupu stěžovatele. Jestliže právní předchůdce nemohl vědět, jaké právní předpisy má svým jednáním porušit, nemůže se při zachování principu právní jistoty jednat o zavinění. Stěžovatelův právní předchůdce nemohl v době uzavření původní smlouvy vědět, jak se bude jeho organizační struktura rozvíjet, že bude nutné v budoucnu do IS VEMA zasahovat, resp. zajišťovat další činnosti potřebné pro jeho správné fungování, a po jakou dobu bude IS VEMA využíván. Neměl proto důvod, aby byla autorská práva upravena nad rámec původních licenčních ustanovení. Pokud by nyní stěžovatel provedl zadávací řízení na dodání nového informačního systému, znehodnotil by tím finance vložené do IS VEMA. Navíc by se vystavil riziku, že by tento postup byl označen za nehospodárný a neúčelný. Stěžovatel se v roce 2015 neúspěšně pokusil vymanit ze závislosti na dodavateli a získat majetková práva a zdrojové kódy k IS VEMA. Stěžovatel učinil před zahájením zadávacího řízení všechny potřebné kroky k tomu, aby měl jistotu, že postupuje správně podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách.

[4] Podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. *předseda senátu řízení usnesením může přerušit, jestliže zjistí, že probíhá jiné řízení, jebož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé nebo takové řízení sám vyvolá.*

[5] Usnesením ze dne 12. 9. 2023, čj. 8 As 314/2021-50, Nejvyšší správní soud předložil Soudnímu dvoru Evropské unie následující předběžnou otázku: *Má být zohledněno, za jakých právních a skutkových okolností byla uzavřena smlouva na původní plnění, od něhož se odvíjí navazující veřejné zakázky, při posouzení, zda je splněna materiální podmínka pro použití jedacího řízení bez uveřejnění, tedy zda zadavatel nezavinil stav exkluzivity svým jednáním, podle čl. 31 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby?*

[6] Z výše rekapitulovaného obsahu kasační stížnosti je zjevné, že odpověď na citovanou předběžnou otázku má zásadní význam i pro toto řízení. Také v nyní řešené věci totiž stěžovatel poukazuje na to, že smlouva na původní plnění byla uzavřena za jiných skutkových a právních okolností a že stěžovatel ani jeho právní předchůdce stav exkluzivity svým jednáním nezavinili. Výsledek řízení o předběžné otázce položené ve věci sp. zn. 8 As 314/2021 tak může mít vliv na rozhodnutí o kasační stížnosti v nyní projednávané věci. Předseda senátu proto řízení o kasační stížnosti podle § 48 odst. 3 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. přerušil.

[7] Po dobu přerušování řízení se nekonají jednání a přerušuje se běh procesních zákonných i soudcovských lhůt (§ 48 odst. 5 s. ř. s.). Po dobu, kdy je řízení přerušeno, nemohou ani účastníci provádět úkony za účelem pokračování v řízení o věci samé. Mohou však provádět takové úkony, které mají za následek, že v řízení se už pokračovat nebude (např. mohou vzít návrh zpět). Poté, kdy Soudní dvůr Evropské unie rozhodne o předběžné otázce položené Nejvyšším správním soudem ve věci sp. zn. 8 As 314/2021, předseda senátu podle § 48 odst. 6 s. ř. s. i bez návrhu usnesením vysloví, že se v řízení pokračuje.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. září 2023

Za správnost vyhotovení:
Hana Čermáková

Milan Podhrázký v. r.
předseda senátu